

Isten szeretete minden emberi elképzelést felülmúl. A Szentháromság egy Isten minden negatív tapasztalat ellenében bíz az emberben, hogy előbb-utóbb csatlakozik hozzá.

Az Atyaisten nem mond le népéről akkor sem, ha minduntalan ellentmond neki. Újra meg újra vesztébe küldi prófétáit, mint bárányokat a farkasok közé. Reménykedve elengedi a fiát is, noha nyilván előre látja halálát. A példabeszéd gazdaemberével szemben nyoma sincs benne a bosszúnak, a büntetésnek. A gonosz szőlőművészeknek le kellene vonni a következtetést, amennyiben nem hallgatnak rá, saját magukat ítélik el.

A Fiú Székely László: „Az idők előtt” című versében Atyjához hasonlóan vélekedik:

*„Szólt a Fiú: A szeretet sarkal szembenézni minden földi bajjal,
Emberek közt embertestet öltve vinni igét és életet a földre.
Engem szent vágy menni késztet, emberek közt rakni földi fészket,
Gonoszok közt száműzve lakni, gyenge testem áldozatul adni.”*

Ő is biztos abban, amit az elvetett szegletkő példájával tanít, hogy hosszú távon gyümölcsöt hoz áldozata. Vagyis lesz neki népe!

A Szentlélek prófétai lelkülettel küldd ma minket is, hogy hirdessük kortársainknak: elveszíti az a nép Isten Országát, mely nem vállal gyermeket, lemond keresztény örökségéről, és így „megöli” magában és embertársaiban a jézusi életet.

Minden látszat ellenére tudok bízni a szeretet végső győzelmében?

Vannak beszolgáltatni való gyümölcsei életemnek?

Sikertelenségeim ellenére sem adom fel felebarátaim szolgálatát?

Várnai László, Balatonboglár